

ROMÂNIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SECRETAR GENERAL

Exemplar nr. 1
Nr. 1502
București, 15.04.2021

Către
MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Domnului secretar general Eduard CORJESCU

Vă restituim, alăturat, neavizat, proiectul¹ Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr.156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, întrucât nu au fost identificate elemente care să justifice necesitatea avizării de către instituția noastră.

Pentru acest motiv, vă adresăm rugămintea de a elimina MAI din secțiunea aferentă instituțiilor avizatoare a notei de fundamentare.

Cu deosebită stimă,

SECRETAR GENERAL

Ștefania-Gabriella FERENCZ

red./lacl.CV/2ex/08.04.2021

¹ în original, astfel cum a fost transmis MAI cu adresa MMPS nr.1185/EC/06.04.2021, în vederea avizării.

Ordonanță de Urgență
pentru modificarea și completarea
Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate

Având în vedere necesitatea creșterii gradului de protecție a cetățenilor români care lucrează în străinătate inclusiv prin asigurarea aceluiași grad de protecție, indiferent dacă aceștia apelează la serviciile unui agent de plasare a forței de muncă român sau la serviciile unui furnizor de servicii de plasare stabilit pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene care desfășoară, pe teritoriul României, activități de mediere și plasare a forței de muncă, cetățeni care pot deveni vulnerabili în demersul de a-și găsi un loc de muncă în afara granițelor țării prin intermediari care nu îndeplinesc condițiile legale pentru a media și plasa forță de muncă în străinătate și care nu îi informează pe aceștia cu privire la condițiile de muncă pe care urmează să le aibă în statul de destinație și nu iau măsurile legale pentru a se asigura că le sunt respectate drepturile pe care le au ca lucrători în acel stat, fapt care poate avea consecințe negative asupra siguranței și integrității acestor persoane, putând conduce la situații de trafic de persoane în scopul exploatării prin muncă și chiar la decese.

În vederea creării unor premise pentru combaterea mai eficientă a cazurilor de plasare ilegală a forței de muncă, o mai bună protecție a cetățenilor români care lucrează în străinătate, precum și prevenirea și combaterea unor eventuale efecte cauzate de existența unor situații de forță majoră sau de criză sanitară.

Având în vedere considerentele expuse mai sus, apreciem că neadoptarea în regim de urgență a acestor măsuri va conduce la perpetuarea riscurilor la care sunt expuși în special lucrătorii sezonieri, în contextul în care activitatea sezonieră a început și un număr mare de cetățeni români pleacă în această perioadă în străinătate pentru a presta acest tip de activitate.

În temeiul art. 115 alin.(4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

Art. I Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 5 martie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, pct. 6 lit. c) se modifică și va avea următorul cuprins:

“c) mediere - activitatea prin care se realizează punerea în legătură a angajatorului străin cu persoana care are domiciliul în România și se află în căutarea unui loc de muncă, în vederea stabilirii unui raport de muncă.”

2. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), și va avea următorul cuprins:

(3) Pentru lucrătorii sezonieri, la negocierea acordurilor, înțelegerilor, tratatelor sau convențiilor prevăzute la art. 4 alin. (1), partea română negociază inclusiv condițiile de cazare oferite de angajatori, care trebuie să respecte normele naționale din statul de primire, acordarea unei indemnizații pentru asigurarea hranei zilnice, decontarea cheltuielilor de transport dus-întors către domiciliul din România, pe perioada în care lucrătorii sezonieri își desfășoară efectiv activitatea.

3. Articolul 5¹ se abrogă.

4. Titlul Capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

”Activitatea agenților de plasare a forței de muncă și a furnizorilor de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate”

5. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă desfășoară activități de mediere a cetățenilor români, cu domiciliul în România, care solicită să lucreze pe baza ofertelor ferme de locuri de muncă transmise din străinătate de către persoane juridice sau fizice, în calitate de angajatori.

(2) Interpunerea altor categorii de intermediari între agentul de plasare sau furnizorul de servicii de plasare a forței de muncă, persoana mediată și angajatorul străin este interzisă.”

6. La articolul 8, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(4) Pentru medierea cetățenilor români în vederea angajării în străinătate, agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă încheie cu solicitanții locurilor de muncă contracte de mediere în formă scrisă, cu includerea elementelor prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a) și d)-ș), al căror conținut este stabilit prin Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001, cu modificările și completările ulterioare”

7. La Articolul 8, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(5) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă efectuează în mod gratuit activități de mediere a cetățenilor români în vederea angajării în străinătate, fără perceperea de la aceștia de comisioane, tarife sau taxe.”

8. La articolul 11, alineatul (2) se introduce o nouă literă, lit. d), și va avea următorul cuprins:

”d) asigurarea de sănătate pe perioada contractuală sau angajamentul că angajatorul lucrătorului sezonier încheie pentru acesta asigurarea de sănătate pe perioada contractuală.

9. La articolul 11, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

” (5) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a asigura includerea elementelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și d)-ș), respectiv alin. (2)-(4) în situația lucrătorilor sezonieri, în contractul de mediere și în contractul individual de muncă sau, după caz, în documentul echivalent acestuia pentru statele prevăzute la art. 12 alin. (2), încheiat între angajatorul străin și lucrătorul cetățean român, cu respectarea legislației statului pe teritoriul căruia urmează să fie angajat.”

10. La articolul 11, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alin. (6)-(8), și vor avea următorul cuprins:

”(6) În cazul în care deplasarea lucrătorilor către același loc de muncă din statul de destinație se efectuează în grupuri mai mari de 10 persoane, agentul de plasare a forței de muncă și furnizorul de servicii de plasare a forței de muncă are obligația organizării transportului prin persoane juridice autorizate să efectueze transport internațional de persoane.

(7) Agenții de plasare a forței de muncă și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a se asigura că, anterior deplasării acestora, lucrătorii plasați la muncă în străinătate dețin toate documentele necesare accesului în statul de destinație.

(8) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a se asigura că lucrătorii plasați la muncă în străinătate dețin toate informațiile referitoare la condițiile speciale de intrare în statul de destinație, respectiv, la regulile speciale care trebuie respectate, conform legislației statului de destinație, în condițiile existenței unui risc epidemiologic.”

11. Articolul 12 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

”(1) Pentru statele în care contractele individuale de muncă se încheie, potrivit legislației aplicabile în statul respectiv, în formă scrisă, agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a asigura încheierea acestora de către părți atât în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorul, cât și în limba română, precum și punerea la dispoziția lucrătorului român a acestui contract, înainte de plecarea acestuia din România.

(2) Pentru statele în care forma de angajare nu se realizează prin încheierea unui contract de muncă, agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a asigura comunicarea și punerea la dispoziția lucrătorului cetățean român, înainte de plecarea acestuia din România, a documentului echivalent contractului de muncă potrivit legislației statului de destinație, atât în limba română, cât și în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorul.”

”(3) Agenții de plasare, respectiv furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a păstra la sediul social, respectiv la sediul permanent din România contractul de mediere precum și câte o copie, în limba română și în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorul, a contractului individual de muncă, semnat de părți conform alin. (1), sau, după caz, un exemplar al documentului prevăzut la alin. (2), pentru o perioadă de trei ani

de la data încheierii acestora, și de a le pune la dispoziția inspectorilor de muncă, cu ocazia controlului.”

“(4) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a transmite inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își au sediul social agenții, respectiv, inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială furnizorii de servicii își desfășoară activitatea pe teritoriul României, o notificare privind plasarea forței de muncă, cu cel puțin cinci zile lucrătoare anterioare plecării din țară a persoanelor plasate la muncă în străinătate.

(5) Notificarea prevăzută la alin. (4) cuprinde următoarele elemente: statul de destinație, denumirea și adresa sediului social al angajatorului străin, adresa locațiilor în care urmează să se presteze activitatea, numărul lucrătorilor români care urmează să plece din țară, datele de identificare ale acestora, activitatea pe care urmează să o presteze, data la care se efectuează deplasarea, locația de unde se efectuează deplasarea, condițiile de realizare a transportului și datele de identificare ale operatorului de transport”.

(6) Transmiterea notificării menționate a alin.(4) la inspectoratul teritorial de muncă, se realizează prin orice mijloc de comunicare scrisă, inclusiv prin e-mail.

(7) Notificarea prevăzută la alin. (4) se repartizează de către conducătorul inspectoratului teritorial de muncă direct compartimentelor cu atribuții de control care valorifică informațiile primite în acțiunile de control.

12. La articolul 13, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a transmite, lunar, inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea, până la data de 5 a lunii următoare, situația privind contractele de mediere încheiate și persoanele angajate în străinătate, conform modelului stabilit prin normele metodologice de aplicare a legii.”

13. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

”În cazurile în care misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României sunt sesizate de către cetățenii români angajați în străinătate cu privire la încălcarea legislației aplicabile în materie de dreptul muncii și a clauzelor contractului individual de muncă sau, după caz, a documentului echivalent acestuia pentru statele prevăzute la art. 12 alin. (2), încheiate cu respectarea dispozițiilor art.11 alin. (5), acestea transmit sesizările respective autorităților locale competente ale statului pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea angajatorul.”

14. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ În cazul plasării în străinătate a unor cetățeni români fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 11 alin. (2) și art. 12, agenții de plasare și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă sunt obligați să suporte costurile aferente repatrierii cetățenilor români în cauză, în baza documentelor justificative”.

15. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„În cazul plasării în străinătate a unor cetățeni români care, după semnarea contractului de mediere, nu își respectă obligațiile ce decurg din acestea, lucrătorii sunt obligați să achite contravaloarea cheltuielilor efectuate de agentul de plasare sau de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă, în baza documentelor justificative, fără ca această sumă să depășească 200 euro/lucrător”.

16. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Controlul îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 8-13 și al activității desfășurate de agenții de plasare a forței de muncă și de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă se realizează de inspectorii de muncă”.

17. Articolul 19 alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

- a) efectuarea de către agenții de plasare a forței de muncă sau de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate, a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 6, cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei;
- b) efectuarea de către agenții de plasare a forței de muncă a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 8 alin. (1) cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei;
- c) efectuarea de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate a activității de plasare pe teritoriul României, cu încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei;
- d) efectuarea de către agenții de plasare a forței de muncă sau de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 8 alin. (4) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;
- e) efectuarea de către agenții de plasare a forței de muncă sau de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate a activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art. 8 alin. (5) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;
- f) încălcarea prevederilor art. 10 cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;
- g) încălcarea prevederilor art. 11, cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei, pentru fiecare alineat încălcat;
- h) încălcarea prevederilor art. 12 alin. (1) și (2) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru fiecare lucrător cu privire la care obligația a fost încălcată;
- i) încălcarea prevederilor art. 12 alin. (3) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

- j) încălcarea prevederilor art. 12 alin. (4) cu amendă de la 15.000 lei la 20.000 lei;
- k) încălcarea prevederilor art. 12 alin. (5) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;
- l) exercitarea activității de mediere în vederea angajării cetățenilor români în străinătate de către alte persoane juridice sau de către persoane fizice, în afara agenților de plasare sau furnizorilor de servicii de plasare a forței de muncă în străinătate, cu amendă de la 25.000 lei la 40.000 lei;
- m) netransmiterea situației lunare, în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (1), cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei. ”

Art. II Prevederile art. 19 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.